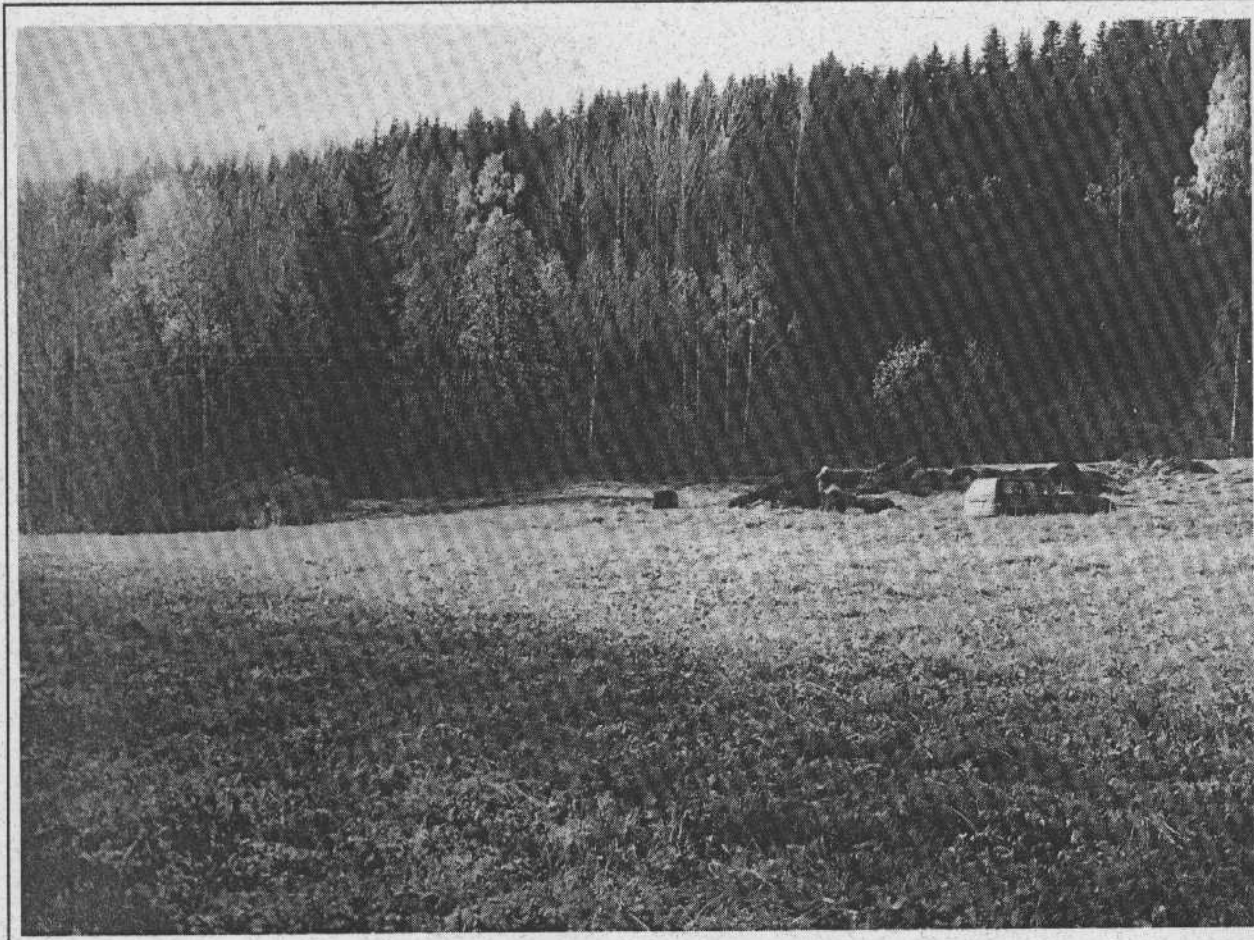

RAPPORT 1994 : 2

Arkeologisk förundersökning inom
fornlämningsområde RAÄ 298,
på fastigheterna Utvik 1:2, 1:14 och 1:5,
Nora socken,
Ångermanland

LÄNSMUSEET
VÄSTERNORRLAND

Länsmuseets
uppdragsverksamhet
ARKEOLOGI

REFERENSEXEMPLAR

Omslagsbild: Vy mot boplatsoområdet
på fastighet Utvik 1:5
Foto: Bernt Ove Wiklund

RAPPORT 1994:2
Arkeologisk förundersökning inom
fornlämningsområde RAÄ 298,
på fastigheterna Utvik 1:2, 1:14 och 1:5,
Nora socken,
Ångermanland

Länsmuseets
uppdragsverksamhet
ARKEOLOGI

Härnösand, Februari 1994
Bernt-Ove Wiklund

INNEHÅLL	SID
1. INLEDNING	4
2. IDENTIFIKATIONS- OCH LÄGESUPPGIFTER	4
3. FÖRUTSÄTTNINGAR FÖR UTREDNINGEN	4
3.1 Fornlämningsbilden i Nora socken	4-5
3.2 Topografi	5
3.3 Områdesbeskrivning	5-6
3.4 Målsättning	6
4. UTFÖRANDE	6
4.1 Dokumentation och metod	6-7
4.2 Undersökningstid och personal	7
5. UTREDNINGSRESULTAT	7
5.1 Utvik 1:2, 1:14	7
5.2 Anläggningsbeskrivning	8
5.3 Fyndlista Utvik 1:2, 1:14	8
5.4 Utvik 1:5	8-9
5.5 Anläggningsbeskrivningar	9
6. TOLKNING/SLUTSATS	9-10
7. KÄLLOR	11
8. ÖVRIGT	11

BILAGOR

1. **Ekonomisk karta: 18 I Kramfors 4 c Nordvik (18842)**
2. **Planritning: Utvik 1:5, A 1**
3. **Schaktplan: Utvik 1:2**
4. **Planritning: Utvik 1:2 mörkfärgning A 1**
5. **Profilritning: Utvik 1:2 mörkfärgning A 1**
6. **Schaktplan: Utvik 1:5**
7. **Planritning A 2 och generell profilritning: Utvik 1:5**
8. **Planritning: Utvik 1:5 A 3, A 4**
9. **Fotoprotokoll: 98 S - 183**

1. INLEDNING

Under tiden 1993-10-21--27 genomförde Länsmuseum Västernorrland en arkeologisk förundersökning i Utvik, Nora socken, inför Vägverkets projekt E 4-Norr. Se bilaga 1, Yta A och B. Förundersökningen utfördes på uppdrag av Länsstyrelsen och motiverades av resultat, vilka erhållits under den utvidgade arkeologiska utredningen. Den utvidgade utredningen vilken indelades i två delar omfattade kart- och arkivstudier med historiska kartöverlägg (Del 1) respektive specialinventering och grävning av sökschakt (Del 2). Del 2 har tidigare redovisats i en skriftlig rapport (1993:8).

Kostnadsansvarig är Vägverket, Region Mitt.

Som ansvarig för fältarbete och rapport står antikvarie Bernt Ove Wiklund.

2. IDENTIFIKATIONS- OCH LÄGESUPPGIFTER

Socken:	Nora
Raä nr:	298
Fastigheter:	Utvik 1:2, 1:14, 1:5
Kommun:	Kramfors
Landskap:	Ångermanland
Län:	Västernorrland
Ekonomiskt kartblad:	18 I Kramfors 4 c Nordvik (18842)
Länsmuseets dnr:	135-88
Länsstyrelsens dnr:	220-10153-93

3. FÖRUTSÄTTNINGAR FÖR FÖRUNDESRÖKNINGEN

3.1 Fornlämningsbilden i Nora socken

Förutom ett mindre antal smärre ändringar är följande kapitel hämtat ur rapport 1993:8, E 4-Norr: Del 2 av utvidgad arkeologisk utredning i byarna Skullersta, Tjärned och Utvik, Nora socken, Ångermanland.

Vid tiden omkring 7000 f. Kr. började de idag högsta bergen inom Nora socken att visa sig som skär och kobbar i det dåtida havet. Havsytan stod ca 250-255 meter högre än idag. Den första kolonisationen i området dröjde dock sannolikt till ca 4000 f. Kr. och troligen ökade utnyttjandet av området från den tiden och framåt stenålderns slut ca 1800 f. Kr. Havet hade då genom landhöjning pressats tillbaka till ca 80 - 50 m ö h. Dåtidens olika kustlinjer uppvisar ett 100-tal kända boplatser. I Nora socken fanns dock inga sådana boplatser kända innan Länsmuseets utvidgade utredning.

Drygt 40 upphittade stenredskap, yxor, pilspetsar m m antyder dock påtagligt om dåtida sten- och bronsålderskulturer inom området. Bronsåldern representeras i socknen av ett talrikt antal gravrösen vanligtvis placerade på iögonenfallande platser i terrängen. Rösena ligger vanligen på 30 - 50 meters höjd över det nutida havet men är även kända på 15 - 20 m ö h. De på lägre höjd belägna rösena kallas nykuströsen och anlades under äldre järnålder, ca 500 f. Kr. - 550 e. Kr. Från tiden ca 100 - 600 e. Kr. är påtagligt många forn lämningar kända. Dessa utgörs av gravar, terrasser efter hus, fossila åkerytor men även lösfynd.

Norabygden var vid den tiden en av de mest koncentrerade järnåldersbygderna norr om Medelpad. Vi får då tänka oss permanenta bosättningar/gårdar som grundade sin ekonomi på

odling och boskapsskötsel. Att även jakt och fiske samt samlande av bär och örter utgjorde ett viktigt inslag i hushållningen kan förutsättas. Intern och extern handel bör även det spelat en inte så liten roll under perioden.

Från tiden ca 600 - 1050 e. Kr. är vår kunskap mera begränsad utan att för den delen lysa med sin frånvaro. Något som talar för det är de kända gravarna samt fyra silverskatter och en gulds katt.

En annan relevant typ av fornminnen inom området är de mycket ålderdomliga ortnamn som är vanliga i socknen. Vi har 10 kända sta-byar (plats, ställe, boplats) varav åtta kunnat lokaliseras inom socknen, bl a Allsta, Ramsta och Skullersta.

Sta-namnen är speciellt vanliga i norra delen av socknen, vid Storsjön och Norasundet. Andra ortnamn med förhistoriskt förflutet ser vi i byar med efterledet - om / - um, bl a Torrom samt i de s k vin-namnen som Folkja, Gräta och Höven. Ett av ortnamnen, Frök, kan möjligen haft med gudadyrkan att göra. Troligen har samtliga dessa ortnamnstyper sitt ursprung i äldre järnålder.

Dåvarande Norabygden med sin bördiga mark och sina skyddande hamnlägen rymde med andra ord förutsättningar till en bebyggelseintensitet så stor att vi möjligen kan tänka oss en central järnåldersbygd i det beskrivna området. Det förvånar därmed inte att Nora är en av de äldsta socknarna i landskapet Ångermanland. Från åtminstone 1314 var det eget pastorat, tillika ett av de största.

Nora socken ingår i ett större riksintresseområde (Höga Kusten). Det området sträcker sig i sin helhet från Nora och vidare norrut till Grundsunda socken inom Örnsköldsviks kommun.

3.2 Topografi

Boplatsoområdet i Utvik ligger ca 650 m norr om Utviksviken vilken ingår som en mindre del av Utviksfjärden. Den förenas i söder med Storfjärden som kan sägas vara den absolut yttersta änden av Ångermanälven. Se utdrag ur top.karta. I alla väderstreck, utom åt söder, omges boplatsoområdet av berg.

3.3 Områdesbeskrivning

Förundersökningen genomfördes i en mindre dalgång exponerad mot sydväst . Undersökningsområdet ligger ca 35-50 m ö h. Boplatsoområdet ligger i sin helhet mellan ca 35-60 m ö h. Områdena består av åkermark vilken i väst begränsas av en markant bäckravin i vilken vatten avtappas från en myr belägen nord-nordväst om boplatsoområdet. I centrum av dalen rinner en mindre bäck vilken avvattnar ett myrområde beläget mellan två berg norr om arbetsområdet. Denna bäck avdelar boplatsokomplexet i en öst- respektive västdel. I den västra delen av dalen löper en mindre väg vilken slutar vid det övre torpet i Häringet. Boplatsoområdet öst om den nämnda bäcken berörs ej av vägföretaget, men får ändå anses nödvändig att omnämna i rapporten.

Boplatsoområdets östra del, som ej kommer att beröras av vägprojektet, är med största sannolikhet den äldsta fasen i utnyttjandet av den forntida skyddade viken. Boplatso materialet ligger upplöjt till markytan och består av tämligen rikligt med skörbränd sten (se kap. 6) samt kvartsavslag från redskapstillverkning. Dateringen faller sannolikt in i neolitisk tid, ca 3000 f. Kr. Boplatso ligger då väl skyddad, troligen ett stycke från stranden och möjligen bakom ett bälte av skog. Nedanför boplatso gick den smala viken in.

Om dessa människor tänkt på skydd mot kraftig vind etc har man lyckats väl. Havet stod vid den tiden ca 60 m högre än idag och nuvarande Ångermanälven utgjorde en havsvik vilken smalnade av och trängde ända in till området vid Nämforsen. Fågelvägen är sträckan från boplatsen i Utvik till Nämforsen ca 8 mil.

Ca 175 m väster om den nämnda boplatsen och på en höjd av omkring 50 m över nuvarande hav är en av boplatsytorna som registrerades 1993. Se bilaga 1 Yta A.

Majoriteten av boplatsmaterialet består av skörbränd sten fördelat över ett större område och då speciellt på de mindre flata plåtarna strax öster om tillfartsvägen. För det ytplockade materialet se kap 5.2. Boplatsytan fördelar sig över ett större område "vänt" mot den mindre bäcken. Vi kan inte utesluta att den fyllde funktion som sötvattentillgång under boplatstiden. Att den större bäcken väster om boplatsen existerade vid den tiden råder det inga som helst tvivel om. Bäckravinen är djupt nedskuren. Det mesta talar för att den runnit genom dalen i "alla tider".

Med hjälp av denna översiktliga redovisning kan följande hypotetiska bild tecknas: I ett av topografin mycket skyddat läge har en mellan- och senneolitisk bosättning avlämnat konkreta spår. Bosättningarnas olika faser har legat i närheten av havsstranden. En, eventuellt två, bäckar tillgodosåg behovet av färskvatten. Platserna låg i det inre av en smal havsvik. Strax utanför denna vik vidgade sig en större fjärd. Boplatsernas läge innebar att stenåldersmänniskorna säkert tog tillvara möjligheten att utnyttja fastlandsområdets skogsmarker samt det närliggande havets resurser.

På den nedersta plåtån (bilaga 1, Yta B) där förundersökningen genomfördes blir den topografiska bilden något förändrad. Där befinner vi oss närmare "mynningen" av den lilla dalen men fortfarande i ett väl skyddat läge. Omedelbart väst om den upptäckta boplatsen rinner en bäck i en mycket kraftigt markerad bäckravin. Platsen är omgiven av berg utom i rakt sydlig riktning. Där de ovan beskrivna stenåldersboplatserna legat intill havsstranden har människorna nu fått tillgång till ytterligare torrlagd mark. Landet har höjt sig drygt 20 meter från den första bosättningsfasen. I tid har det tagit ca 2000 år. Avståndet mellan boplatsernas lägen är blott ca 300 m. Sannolikheten talar för att på den nedersta plåtån har bronsåldersfolket avsatt sina mest diskreta spår.

3.4 Målsättning

Målet med den arkeologiska förundersökningen var att fastställa fornlämningarnas karaktär, utbredning inom vägområdet samt bedöma fyndsammansättning och anläggningstäthet. Vidare att om möjligt erhålla datering på eventuellt konstaterade objekt. I samband med den utvidgade arkeologiska utredningen konstaterades genom okulärbesiktning boplatsmaterialet inom Yta A. Inom Yta B påträffades en hård i samband med grävning av sökschakt. Se bilaga 2.

4. UTFÖRANDE

4.1 Dokumentation och metod

Förundersökningen genomfördes med hjälp av traktorgrävare. Schakten lades inom utvalda ytor vilka ligger inom det planerade vägområdet. Schakten dokumenterades i skala 1:200. Planerna i skala 1:20. Fotodokumentation skedde med svart-vitt och färgdia. Olyckligtvis

förstördes färgdiafilmen i samband med exponering. Ur mörkfärgningen på Yta A togs kolprov.

4.2 Undersökningstid och personal

Förundersökningen genomfördes under tiden 1993-10-21--27. För uppdragsverksamheten vid Läns museet Västernorrland arbetade Bernt Ove Wiklund. Traktorgravaren fördes av Mats Åkerlund. Ritplanerna är renritade av Annelie Pettersson. Kerstin Bylund har renskrivit rapporten. Dokumentationsmaterialet förvaras hos Läns museet Västernorrland.

5. UTREDNINGRESULTAT

Resultaten från förundersökningen kommer av praktiska skäl att indelas i två mindre områden (A och B). Se bilaga 1.

Område A består av boplatslämningen vilken ligger ca 50 m ö h på fastigheterna Utvik 1:2 och 1:14.

Område B består av boplatslämningen vilken ligger ca 35 m ö h på fastighet Utvik 1:5.

5.1 Utvik 1:2, 1:14

Som ett resultat av Läns museets utvidgade utredning säsongen 1993 konstaterades genom okulärbesiktning boplatismaterial i den nämnda Yta A. Materialet består av stora mängder skörbränd sten m m. Det materialet plus de påträffade redskapen har kommit till markytan genom plöjning. Materialet låg inom ett större område vilket kunde följas inöver den planerade tillfartsvägen till Häringet, Utvik. Ca 10 m Ö-NÖ om tillfartsvägen tillvaratogs en bit slagen flinta, en trolig del av en sönderslagen stenyx samt ett sänke av skiffer (se kap 5.2, Fynd 1-3). Inom det planerade vägområdet tillvaratogs tre föremål (se kap 5.2, Fynd 4-6).

Förundersökningen genomfördes med sökschakt. Se bilaga 3. De fem schakten med en bredd av 1,4 m och med en sammanlagd längd av ca 110 m innebar att ca 154 m² avbanades. Schaktens djup varierar mellan 0,4-0,6 m. Matjordslagret var omkring 0,3 m tjockt. Därunder orörd mark. Syftet med sökschakten var att lokalisera eventuella kulturlager och fasta anläggningar.

Inga kulturlager kunde konstateras i schakten. Däremot plockades ca 9 liter skörbränd sten i markytan och från sökschakten.

En mycket osäker mörkfärgning registrerades, möjligen rest av en härd, en s k härdbotten. (Se bilaga 4 och 5). Ett kolprov, C 14, insamlades och har sänts till analys. Ca 2,5 m väst-sydväst om A 1 påträffades under matjordslagret en bit slagen sandsten. Troligen ett råämne vid redskapstillverkning (se kap 5.3, fynd 7).

5.2 Anläggningsbeskrivning

A 1: Mörkfärgning, möjligen en s k hårdbotten, oval, 1 x 0,5 m (ÖSÖ-VNN) med i ytan rikligt med skörbrända stenar 0,02-0,1 m stora.

5.3 Fyndlista Utvik 1:2, 1:14

- Fynd 1:** Flinta, gråsvart med oregelbunden form, 6 cm x 4,5 cm. Stycket uppvisar slagmärken.
Ytplockad strax utanför vägområdet.
- Fynd 2:** Yxa, del av, 7,5 cm lång, 3,5 cm bred och 1,8 cm tjock. Materialet är skiffrig bergart och delvis slipad.
Ytplockad strax utanför vägområdet.
- Fynd 3:** Skiffersänke, rödbrunt med inslag av gröna stråk, 7,5 cm lång, 3,2 cm bred och 1,5 cm tjock.
Sänket har knackad midja och är till största delen slipat.
Ytplockad strax utanför vägområdet.
- Fynd 4:** Knacksten, närmast oval, 8 cm lång, 6,5 cm bred och 5 cm tjock. I ena änden är mycket tydliga bruksspår. Redskapet av gråsten påträffades i markytan i samband med fältarbetet.
- Fynd 5:** Nätsänke, del av, 5,5 x 4,5 cm och 2 cm tjock. Redskapet av glimmerskiffer är avslaget i det bikoniskt borrarade hålet. Påträffades i markytan i samband med fältarbetet.
- Fynd 6:** Slipsten, 10 cm lång, 7,5 cm bred och 4 cm tjock. Redskapet har slipspår på två sidor. Materialet är rödbrun sandsten. Påträffades i markytan i samband med fältarbetet.
- Fynd 7:** Råämne/kärna av brungrå sandsten 10 cm lång, 6,5 cm bred och 5,5 cm tjock. Råämnet/kärnan är påtagligt bearbetad.
Påträffades inom vägområdet i samband med schaktning.

5.4 Utvik 1:5

På den lägst liggande boplatsskiktet påträffades vid den utvidgade arkeologiska utredningen bl a en hård under matjordslagret. För beskrivning av detta hänvisas till Rapport 1993:8.

Förundersökningen genomfördes med sökschakt. Se bilaga 6. Den sammanlagda längden av dessa uppgick till ca 84,5 m. Bredden på schakten var mestadels 1,4 m. Den sammanlagda ytan uppgick därmed till omkring 118 m². Djupen på schakten varierade mellan 0,3-0,6 m. Matjordstäckets tjocklek varierade mellan 0,2-0,35 m. Därunder vidtog mestadels ett grusigt gult till rostrött skikt av sand, 2-4 cm tjockt. Under detta är orörd sand.

Syftet med sökschakten var att lokalisera eventuella kulturlager, ytterligare fasta fornlämningar, samt att försöka erhålla en begränsning av boplatsskiktets utsträckning inom vägområdet. Sedan tidigare var en fast fornlämning känd, A 1.

Inga kulturlager kunde konstateras i schakten. Däremot påvisades ytterligare tre anläggningar inom vägområdet: A 2, A 3, A 4. (Se bilaga 6). Vidare uppmärksammades material från förhistoriska aktiviteter, skörbränd sten. Detta får tolkas som skador vilka uppstått genom plöjning inom området. Antalet anläggningar (fyra st) inom utrednings- och förundersökningsschakten kan betecknas som ett ovanligt bra resultat. Sedan tidigare har vi ingen fördjupad kunskap om förhistoriska kustboplatser i Västernorrland på samma nivå som denna, drygt 35 m ö h.

5.5 Anläggningsbeskrivningar

I sökschakten påträffades fyra anläggningar, varav en under den fördjupade utredningen, i sökschakten. Tre av anläggningarna framkom direkt under matjordslagret (A 1, A 2, A 3). Den fjärde anläggningen (A 4) låg delvis i matjordslagret med material något utspritt från anläggningens centrum.

- A 1:** Härd, närmast oval, 1,2 x 1 m (NNV-SSÖ) med i ytan rikligt med skörbränd sten 0,03 - 0,2 m stora.
Påträffades vid schaktning under den fördjupade utredningen.
Se bilaga 2.
- A 2:** Härd, närmast oval, 1,4 x 1 m (ÖNÖ-VSV) med i ytan måttligt med skörbränd sten 0,02 - 0,2 m stora.
Se bilaga 7.
- A 3:** Härdrest, närmast oval, 1,25 x 0,85 m (Ö-V) med i ytan måttligt med skörbränd sten 0,04 - 0,15 m stora.
Se bilaga 8.
- A 4:** Skärvestenshög, rest av, oregelbunden 1,9 x 1,7 m (N-S) med packning av mer eller mindre skörbrända stenar 0,05 - 0,3 m stora.
Se bilaga 8.

6. TOLKNING/SLUTSATS

Yta A: Den nivåmässigt högst belägna undersökningsytan (kap 5.1) verkar, förutom den påträffade mörkfärgningen och det tillvaratagna boplatsmaterialet, helt sakna förhistoriskt kulturlager och ytterligare anläggningar.

De beskrivna fynden, förutom fynd 7 (kap 5:3), kan därmed inte knytas till samtida anläggningar eller kulturlager inom själva vägområdet. Sannolikt härrör dock de ca 9 litrarna skörbränd sten som påträffats från en eller flera anläggningar strax öster om vägområdet. Plöjning och speciellt djupplöjning kan åstadkomma irreparabla skador på bl a härdar. En annan möjlig tolkning är att de skörbrända stenarna kommer från användning av vattenfyllda behållare av trä eller skinn. I sådana "kokkärl" bringades vatten till kokning genom att upphettade stenar lades i och satte vattnet i kokning. Denna kokmetod är mycket effektiv! Om denna tolkning stämmer är det sannolikt att de kasserade/förbrukade kokstenarna lagts i utkanten av boplatområdet. Skörbränd sten blir ofta skarp i kanten och betraktades sannolikt som en sanitär olägenhet.

Tolkningen av undersökningsområdet får därmed anses bli preliminär. Sannolikt ligger centrum för boplatsen strax öster om vägområdet på en plan, mindre plåtå där rikligt med skörbränd sten är synlig i markytan.

I samband med förundersökningen grävdes mörkfärgningen (A 1) ut (se bilaga 5). Ur mörkfärgningen togs ett kolprov vilket sänts till C-14 analys. Inga antikvariska hinder föreligger därmed vid den planerade tillfartsvägen.

Yta B: I samband med Läns museets fördjupade utredning (Rapport 1993:8) konstaterades boplatslämningar som med allra största sannolikhet representerade en förhistorisk bosättning inom undersökningsområdet. Till den då upptäckta anläggningen har ytterligare tre anläggningar av förhistorisk karaktär uppdagats.

Tolkningen av Yta B underlättas därmed betydligt. Sannolikt är anläggningarna delar av en boplat som till viss del exponerats genom de upptagna sökschakten. Erfarenhetsmässigt och sett till de topografiska förutsättningarna på platsen bör dock flera anläggningar finnas under matjordstäcket. Anläggningarna, vilka beskrivits ovan (kap 5.5), kan med utgångspunkt från höjd över havet sannolikt knytas till bronsåldern, omkring 1800-500 f. Kr. Boplatsytan ligger drygt 35 m ö h vilket talar för bronsålderns äldsta del, omkring 1800-1100 f. Kr. Om denna beräkning stämmer kan vi för ovanlighetens skull knyta konkreta boplatslämningar till de bronsåldersrösen vilka kantar den dåtida kusten. Från Nora socken till Grundsunda socken inom Örnköldsviks kommun ligger rösena koncentrerade inom 30-50 m ö h. De flesta dock 35-40 m ö h.

Bara för ca 10 år sedan var ett litet antal bronsåldersboplatser från denna tid kända vid kusten. I inlandet var däremot en mängd boplatser kända men inga rösen! Under senare tid har dock allt fler kustboplatser uppdagats om än inte i vårt område.

Om beräkningen, vilken tecknats ovan, stämmer utgör boplatsoområdet (Yta B) en utomordentligt viktig del i vår kunskap om bebyggelseutvecklingen inte bara i Nora utan generellt vad gäller hela vårt kustområde.

7. KÄLLOR

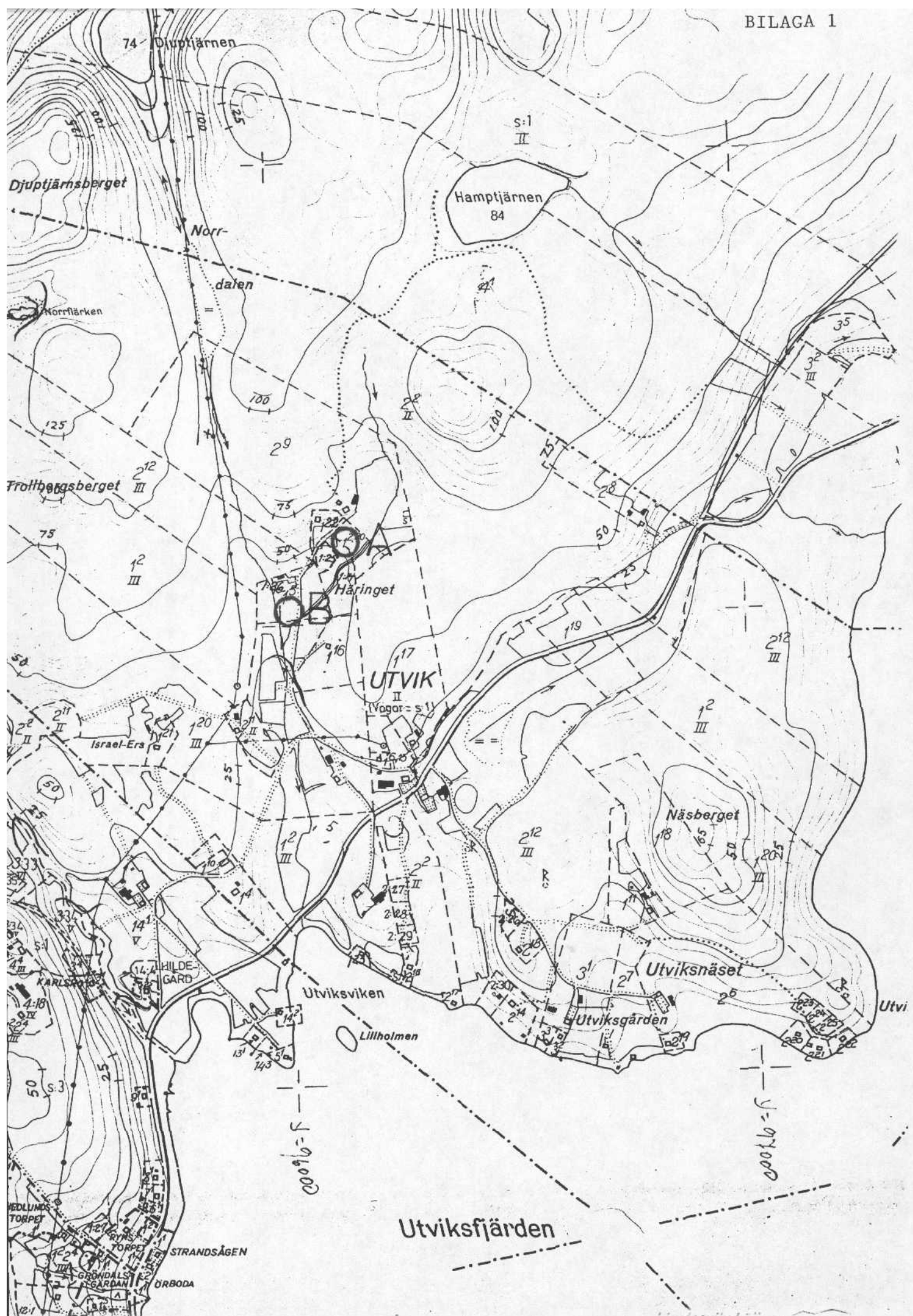
Baudou, Evert.	1977.	Västernorrlands Förhistoria, s 39-56. Motala.
Baudou, Evert.	1992	Norrlands Forntid, s 99-103. Wiken.
Guvå, Lars.	1971.	Naturvårdsinventering i Västernorrlands län. Del 2. Ångermanland: Ådalen, s 80 - 81. Stockholm
Loeffler, David.	1991.	Fornlämningsbeståndet i Nora socken, Ångermanland. Ångermanland Medelpad, s 53 - 76. Sundsvall.
Renström, Ann.	1990.	Utvalda Kulturmiljöer i Nora socken. Kulturmiljövårdsprogram för Kramfors kommun. Del 2:4.

8. ÖVRIGT

Nya Norrland 26 oktober 1993.

Västernorrlands Allehanda 27 oktober 1993.

Nya Norrland 12 november 1993.

BILAGA 2

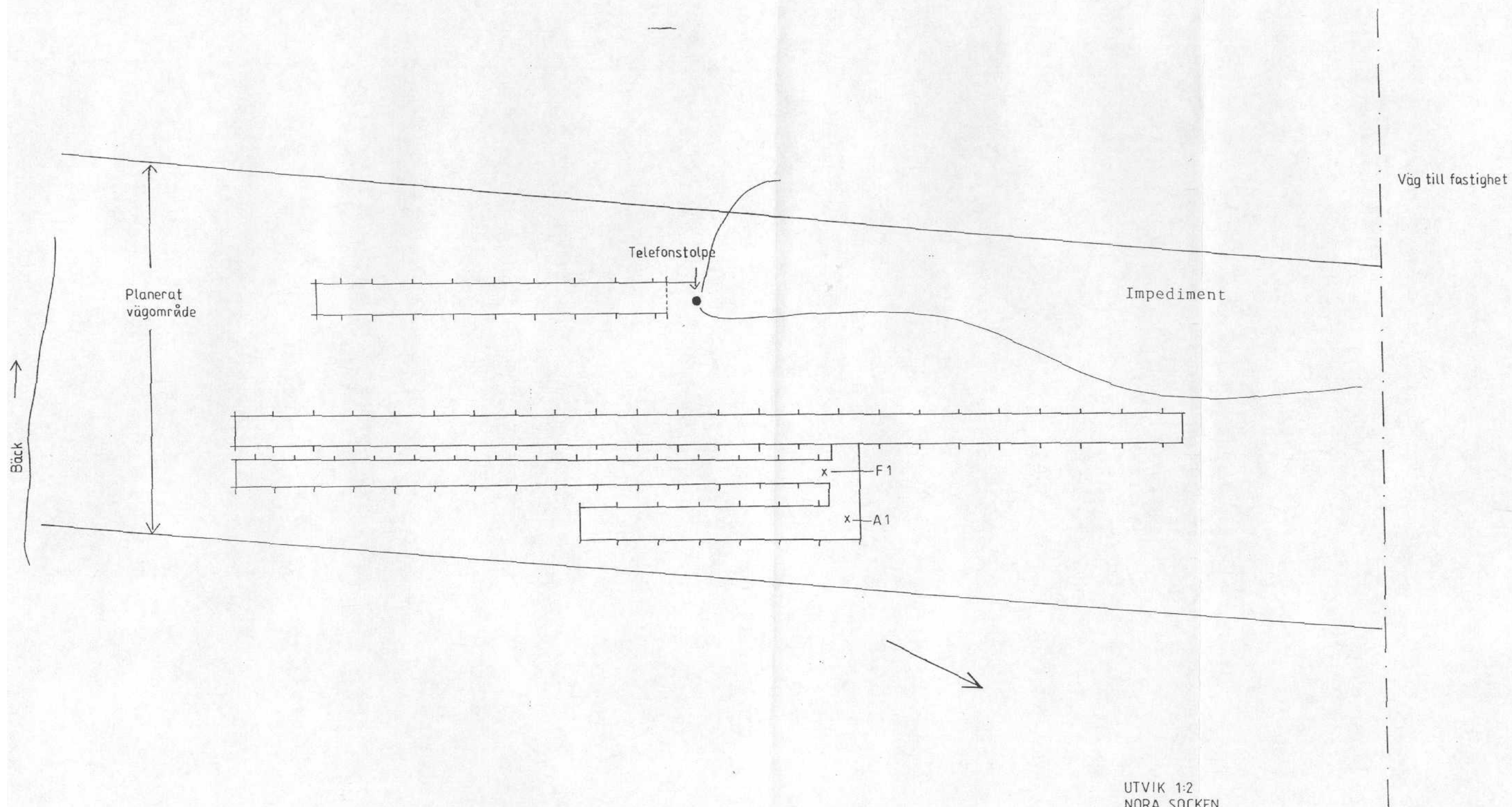
Ej främrensat

Sotfläck

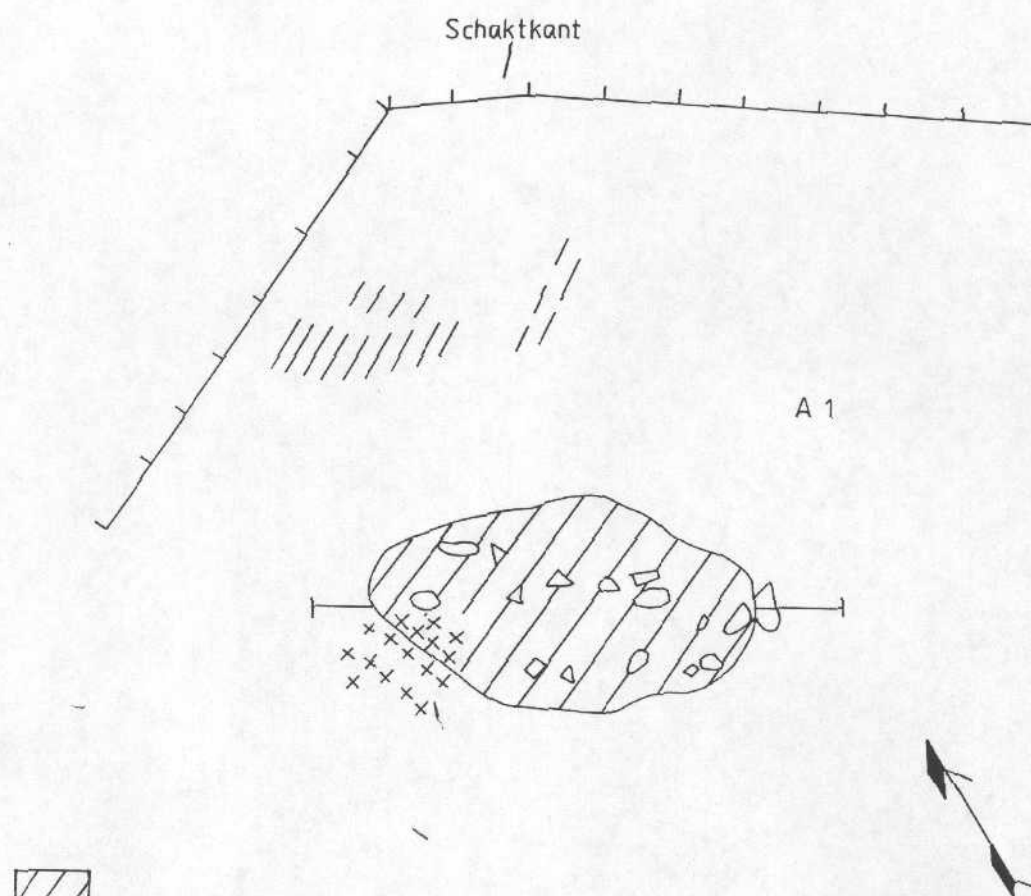
A1

aktkant

UTVIK
NORA SOCKEN
ÅNGERMANLAND
PLANRITNING
E4-NÖRR
SKALA 1:20
931014 M. NORDLUND

UTVIK 1:2
 NORA SOCKEN
 ÅNGERMANLAND
 FÖRUNDERSÖKNING
 SCHAFTPLAN 1:200
 931023
 B-O WIKLUND

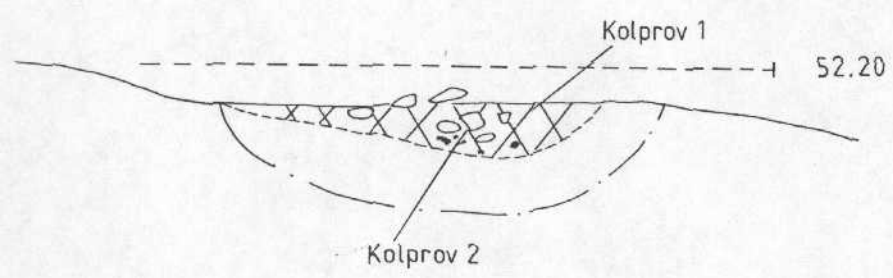
 Mörkfärgning

 Skörbränd sten

 Sot och kol

UTVIK 1:14
NORA SOCKEN
ÅNGERMANLAND
FÖRUNDERSÖKNING
PLANRITNING 1:20
931026
B-O WIKLUND

Profil mot NNÖ

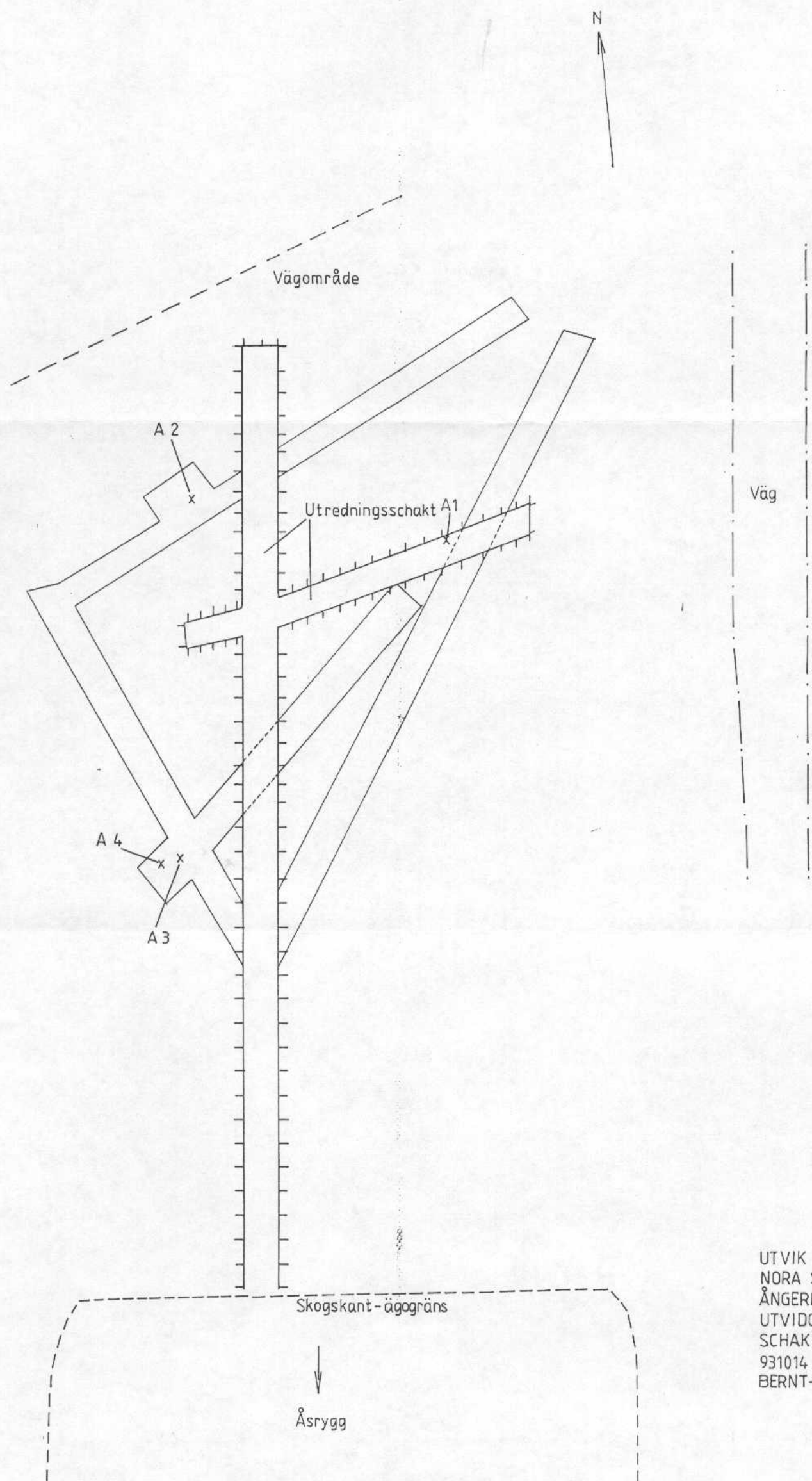

Mörfärgning

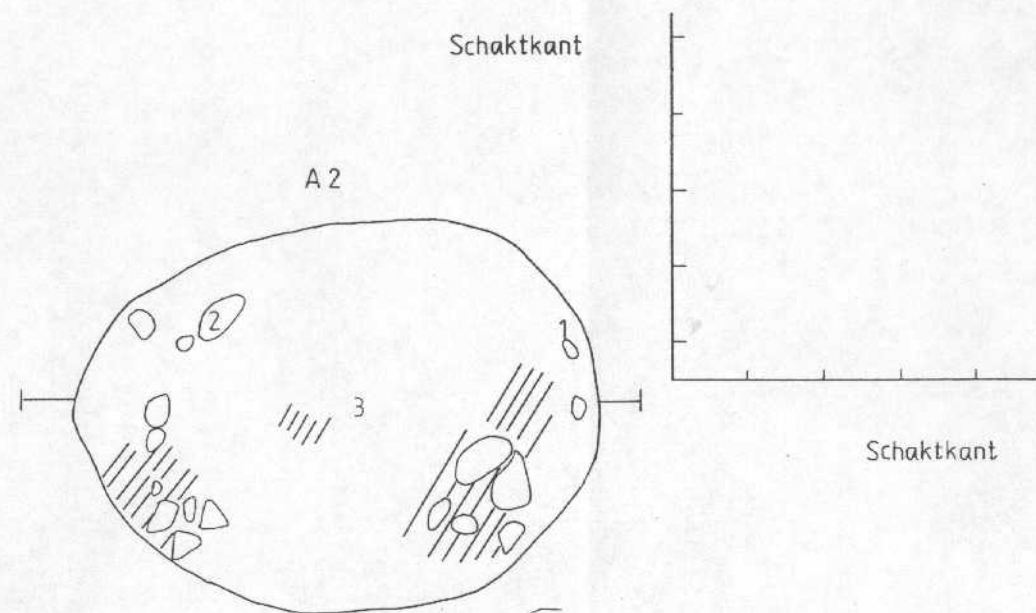

Kol och sot

UTVIK 1:14
NORA SOCKEN
ÅNGERMANLAND
PROFILRITNING 1:20
931026
B-O WIKLUND

UTVIK 1:5
NORA SOCKEN
ÅNGERMANLAND
UTVIDGAD UTREDNING
SCHAKTPLAN 1:200
931014
BERNT-OVE WIKLUND

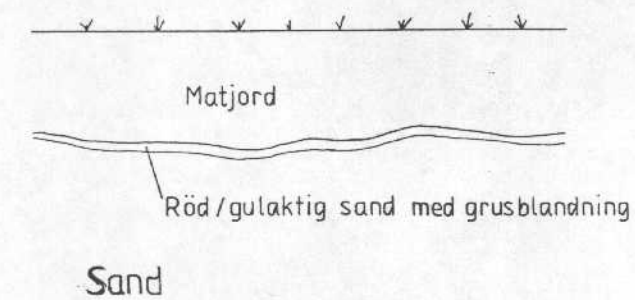

Mörkfärgning

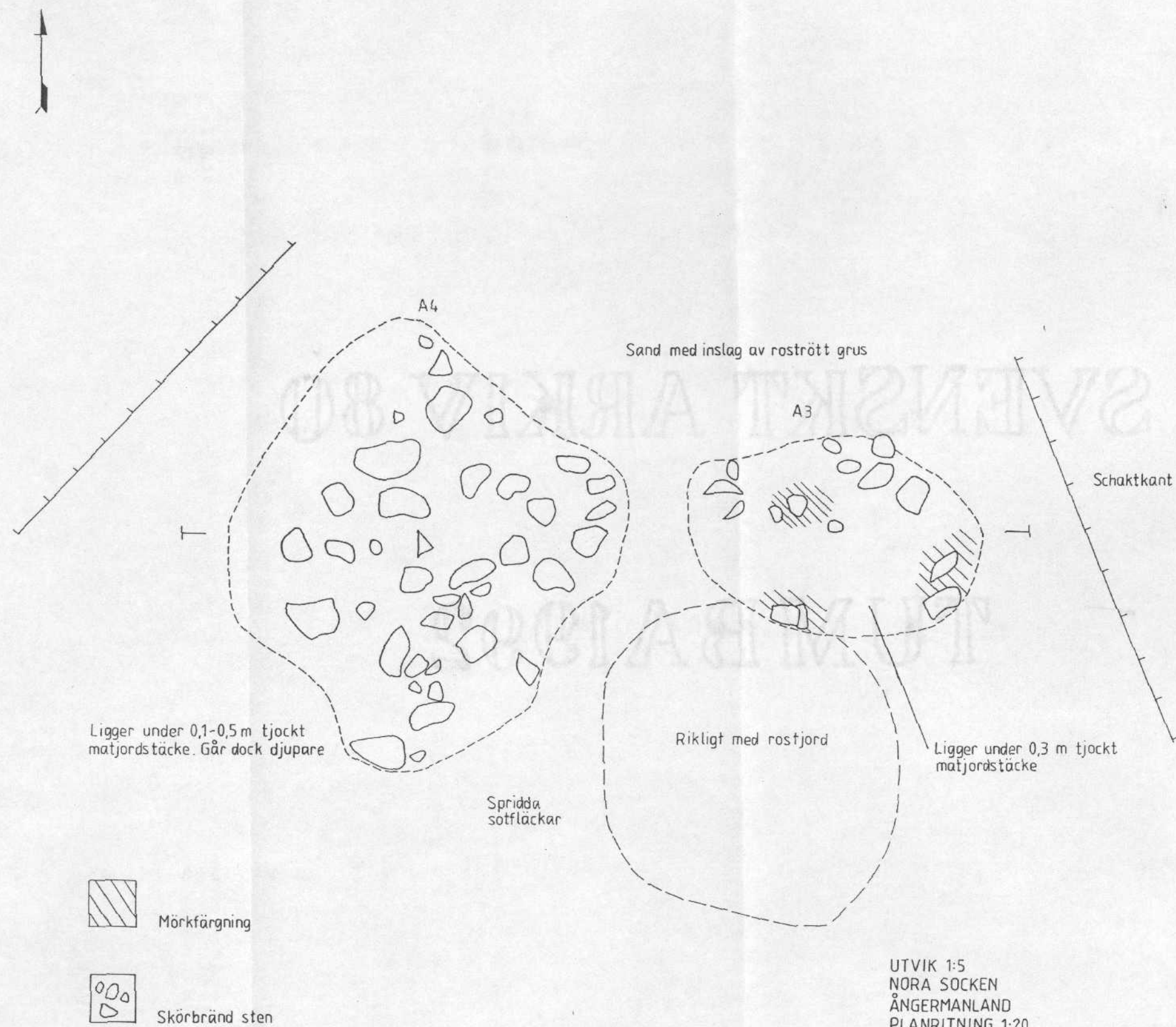

Skörbränd sten

Generell profil

UTVIK 1:5
 NORA SOCKEN
 ÅNGERMANLAND
 FÖRUNDERSÖKNING
 PLANRITNING 1:20
 931026
 BERNT-OVE WIKLUND

UTVIK 1:5
 NORA SOCKEN
 ÅNGERMANLAND
 PLANRITNING 1:20
 931026
 BERNT-OVE WIKLUND

FILMNR 98 S-183		FOTOGRAF Bernt Ove Wiklund.
ANM	Bild 6-15 förundersökning Utvik, Nora socken	DATUM
0		
1	Plats för Raä 22, Ullångers sn. Mot NNÖ.	93.10.20
2	Som ovan.	20
3	Restaurering av Raä 22 slutförd. Mot NNV.	20
4	Milstolpe i sitt nya postament. Mot NNV.	20
5	Vägs länt mot milstolpe, Raä 22. Mot NNV.	20
6	Del av Raä 298, Nora sn. Mot NNV.	21
7	Del av Raä 298, nedre platån. Mot VSV.	21
8	Utvik 1:5, Raä 298 A 2 i plan.	22
9	Som ovan. Mot NÖ.	25
10	Som ovan. Mot NNV.	26
11	Mörkfärgning Utvik 1:2. A?. Mot NNV.	26
12	Som ovan i profil. Mot NNÖ.	26
13	Skärvig och skörbränd sten, Utvik 1:2.	26
14	Utvik 1:5, Raä 298 :A3 och A4. Mot V.	27
15	Som ovan med schakt inöver boplatsen. Mot NÖ.	27
16	Avbrottsbild mellan två uppdrag.	
17	Som ovan.	
18	Vy över planerad vägsträcka Ri by, Timrå sn. Mot SV.	93.11.02
19	Gårdsläge Ri 1:1	02
20	Planerat vägområde i Ri. Mot Ö.	02
21	Vy mot Ri 1:1. Mot N.	02
22	Som ovan.	02
23	Vy mot impediment med Raä 52. Mot NV.	03
24	Schakt 4. Mot SV.	03
25		
26		
27		
28		
29		
30		
31		
32		
33		
34		
35		
36		